

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200436
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221200436.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, o zaplatenie 2.665,93 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4Csp/19/2021-268 zo 7.10.2022, takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o trovách odvolacieho konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1CoCsp/11/2022 v rozsahu 83 %.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie sumy 500,- eur zastavil. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.582,29 eur s 5 % úrokom z omeškania zo súm bližšie špecifikovaných vo výroku rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 40,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 83 %. Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že v dôsledku späťvzatia žaloby je potrebné konanie o sumu 500,- eur zastaviť, žaloba je dôvodná do sumy 1.582,29 eur s prísl., ktoré žalovaná žalobcovi dlhuje a v prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Zároveň súd prvej inštancie v zmysle § 232 ods. 3, 4 CSP určil žalovanej lehotu na splatenie tohto dlhu voči žalobcovi v splátkach po 40,- eur mesačne, ktoré považoval za primerané.

So zreteľom na pomer úspechu a neúspechu strán v konaní, priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 83 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného pôvodne na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1CoCsp/11/2022 žalobcovi nepriznal so zreteľom na to, že žalovaná nepracuje, stará sa spolu s manželom o dve maloleté deti a poberá dávky v hmotnej núdzi, čo treba považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, ktorá je dôvodom na nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o náhrade trov odvolacieho konania, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a priznal mu voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1CoCsp/11/2022.

Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že v priebehu súdneho konania vykonal len úkony nevyhnutne potrebné na uplatnenie práva a dosiahnutie úspechu vo veci. Z § 255 a nasl. CSP vyplýva, že v sporových konaniach sa v súvislosti s náhradou trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Zásada úspechu sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré tejto úspešnej strane vznikli. Žalovaná tvrdenia o sociálnoekonomickej situácii nepreukázala žiadnymi relevantnými dôkazmi. Napriek tomu sa súd prvej inštancie s týmito tvrdeniami, ktoré neboli preukázané nekriticky stotožnil a na základe nepreukázaných tvrdení aplikoval vo veci § 257 CSP v otázke náhrady trov odvolacieho konania.

Aplikácia ustanovenia § 257 CSP v otázke náhrady trov konania však prichádza do úvahy len výnimočne. Toto ustanovenie nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek, bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania, nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu, nakoľko aplikácia tohto ustanovenia musí byť celkom výnimočná a náležite odôvodnená, čo sa v prejednávanej veci zo strany súdu prvej inštancie nestalo.

Súd v posudzovanom prípade skúmal len majetkové a sociálne pomery žalovanej, ktoré však neboli preukázané a opomenul prihliadnuť na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde.

Z uvedeného vyplýva, že súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko vo veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné nepriznať úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s úspešným uplatnením práva na súde. Aplikácia § 257 CSP v otázke náhrady trov odvolacieho konania je neprímerane tvrdá voči strane sporu, ktorá úspešne uplatnila svoje práva na súde.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania, a preto ostatné výroky rozsudku, ktoré odvolaním žalobcu napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1CoCsp/11/2022, možno konštatovať, že súd prvej inštancie nezistil okolnosti rozhodujúce pre aplikáciu § 257 CSP v tejto otázke (na základe ktorého postupoval v tomto ohľade) a v dôsledku toho vec nesprávne právne posúdil.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V zásade treba konštatovať, že rozčlenenie náhrady trov konania na prvoinštančné a odvolacie s rozdielnym režimom ich posudzovania nemožno zo strany súdu prvej inštancie považovať za správne. Pokiaľ súd so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania zistil, že úspešnejšou stranou bol žalobca v rozsahu 83 % (91 % úspešnosť žalobcu a 8 % úspešnosť žalovanej), mal tento ukazovateľ úspešnosti, rozhodný pre priznanie nároku na náhradu trov konania, uplatniť na trovy ako celok bez uvedenej rozdielnosti prístupu k trovám prvoinštančného konania a odvolacieho konania. Okolnosť, že odvolací súd v uznesení č.k. 1CoCsp/11/2022-226 zo 7.6.2022 uložil súdu prvej inštancie v súvislosti so zrušením predchádzajúceho rozsudku č.k. 4Csp/19/2021-201 z 25.2.2022 rozhodnúť aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) neznamená, že zistená zásada úspešnosti strán v konaní by nemala byť uplatnená na trovy konania ako celok.

Naviac súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania a aplikácii § 257 CSP v tomto ohľade nezistil rozhodujúce okolnosti, ktoré by mal posudzovať pri aplikácii § 257 CSP, a to eventuálnu neprimeranú tvrdosť aplikácie tohto ustanovenia, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu a nízky príjem.

Z vyššie uvedených kritérií, ktoré sa pri aplikácii § 257 CSP v otázke náhrady trov konania posudzujú, bolo nevyhnutné sa zaoberať predovšetkým osobnými pomermi strany sporu (žalovanej) a jej príjmom, avšak ani túto okolnosť súd prvej inštancie náležite neobjasnil.

Ako správne naznačuje žalobca vo svojom odvolaní, súd prvej inštancie sa uspokojil s nepreukázaným tvrdením žalovanej o tom, že poberá dávky v hmotnej núdzi a zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti.

Odvolací súd výzvou z 23.1.2023 požiadal žalovanú, aby preukázala svoje príjmové a sociálne pomery, pričom táto výzva jej bola doručená 27.1.2023, avšak žalovaná na ňu žiadnym spôsobom nereagovala a svoju sociálnu situáciu a príjmové pomery nijako neobjasnila.

Za týchto okolností nemožno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, ktoré sa týkajú sociálnej situácie príjmových a rodinných pomerov žalovanej a v zmysle vyššie uvedeného ani s rozdielnym prístupom k posudzovaniu trov odvolacieho konania oproti posudzovaniu trov prvoinštančného konania, pričom správne mala byť aplikovaná zásada úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP a nasl. na trovy konania o ktorých rozhodoval súd prvej inštancie ako na celok.

Preto postupom podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v súlade so zisteným pomerom úspechu a neúspechu strán v konaní priznal žalobcovi ako úspešnejšej strane nárok na náhradu trov tohto štádia konania, t.j. odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 1CoCsp/11/2022 v rozsahu 83 % tak, ako bol tento pomer aplikovaný súdom prvej inštancie na trovy prvoinštančného konania. V zmysle vyššie uvedeného totiž aplikácia § 257 CSP v otázke náhrady trov tohto štádia konania nie je namieste a jej dôvodnosť nebola zistená ani v štádiu tohto (aktuálne prebiehajúceho) odvolacieho konania.

O trovách odvolacieho konania (aktuálne prebiehajúceho pod sp.zn. 1CoCsp/2/2023 Krajského súd v Prešove) bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia

konania proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).